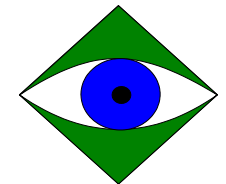


PÍSNÍČKY
PRO
OKO VII



(zpěvník oddílu OkO se zápisem kytarových akordů)
**NOVÝ STRUČNÝ VÝBĚR ZLATÉHO FONDU PÍSNÍ S
PŘIHLÉDNUTÍM K BIZONOVÝM INTERPRETAČNÍM
SCHOPNOSTEM A ODDÍLOVÉ TRADICI**

Nakladatelství a vydavatelství kOKOs
Zpěvník oddílu OkO se zápisem kytarových akordů
díl VII – třetí výběr zlatého fondu
vybral. Bizon za spolupráce ostatních
vydáno 28. června 2026

OBSAHUJE:

Bizonovy písně:

Argo	16
Doba pro draky	15
Karavely	19
Gnómí hudba	17
Kejklíř a princezna	18
Lidovky:	
Ještě já se podívám	20
Další písně:	
Bedna od whisky	1
Little Big Horn	4
Slavici z Madridu	3
Západní vítr	5
Cesta na Island	6
Žirafák	7
Píseň o převtělování	8
Zátoka	13
Tři kříže	2
Podzimní zpráva	9
Cizinec	10
Karavana mraků	11
Louisiana	12
Já jednu krásnou dívku znal	14
Napsal jsem jméno svý na zdi	21

Vážení a milí,

tak jsem podlehl názoru, že by to chtělo vydat další písničky do zpěvníku, když jsem tento návrh předložil vedoucím i dětem, byli všichni pro, jen ty písničky se nějak nescházely, zalovil jsem tedy v archívech a doplnil ty písničky, které se kdysi hrály a nějak se na ně zapomnělo.

Stále platí, že z hraní schopných osob jsem v tuto chvíli zbyl v oddíle víceméně já, i když se možná blýská na lepší časy. Souhlasím s těmi, kdo si myslí, že bych při svém zpěvu neměl hrát vůbec, ale protože si myslím, že hraní k oddílu patří, zůstávám v roli oddílového hudebníka i nadále a tak se pouštím do nového oddílového zpěvníku.

Zde tedy máte dvacet jedna písniček, které se v oddíle možná ne všechny hrají, ale rozhodně by se hrát mohly, nebo se kdysi hrávaly a zapomnělo se na ně, písně jsem v posledním roce začal provětrávat, ale i tak tu nejspíš najdete nějaké překvapení.

Bizon

Napsal jsem jméno svý na zdi Poutníci

C G C
Napsal jsem jméno svý na zdi,
F C
na všechny zdi, který znám,
G F C
napsal jsem jméno svý na zdi
F C G
ráno, než otevřu krám,
C G C
před léty ve stejnou chvíli
F C
v pravici držel jsem nůž
G F C
a všichni ti, co po něm zbyli,
G C
s nadšením hráli mi tuš.
V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zeď,
a popsaný popravčí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitéj hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.
F C G
R: Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
F C G
k zemi se svalí a dusí se smichem,
F C G
líce si hladí, než spálí je plamen,
F C G
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.
Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytří a trochu moc pijem
a bijem svý děti, ten vztek,
napsal jsem jméno svý na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno svý na zdi,
[: stejně jak každýho z vás. :]

Ještě já se podívám

lidová

C
Ještě já s podívám, podívám
G7 C
k domažlickým zahradám,
G7
jestli je tam ještě
C
modrooké děvče,
F G7 C
já si na ně zavolám.

Nikde ho tam nevidím, nevidím,
ani ho tam neslyším,
s kýmpak já se ještě,
modrooké děvče,
s kýmpak já se potěším?

Já se budu těšívát, těšívát,
s vraným koněm na vojně
ty se těšit budeš,
ty se těšit budeš,
s mládencema v hospodě.

Bedna od whisky

Miki Ryvola

Ami C Ami E7
1. Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E7 Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
Ami C Ami E7
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E7 Ami
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lyně.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
A D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R: Tak kopni do tý bedny, ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny, ...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám.....

Tři kříže

dmi C ami
Dávám sbohem břehům proklatejm,
dmi C ami dmi
který v drápech má ďábel sám.
C ami
Bílou přídí šalupa My Grave,
dmi C ami dmi
míří k útesům, který znám.

F C ami
R: Jen tři kříže z bílého kamení,
dmi ami dmi
někdo do písku poskládal.
F C ami
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
dmi ami dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce – kámen a jméno: Sten.

R: Jen tři kříže.....

Já Bob Green mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R: Jen tři kříže.....

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl vedle nich si klek:
rec: Snad se chtěl modlit, vím trestat je lidské,
ale odpouštět božské, snad mi tedy bůh odpustí..

R: Jen tři kříže z bílého kamení,
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích jsem měl a v ruce znavený lodní deník,
a v něm, co jsem psal.

Karavely

Bizon

C F
Pod plachtami plují lodě v moři,
G
letopočet zhruba patnáct set,
C a F
v srdcích touha po objevech hoří
G G
a teprv chvíli kulatý je svět.

Tam, kde slunce k západu se sklání,
leží nová a tajemná zem,
já bych také vyplul bez váhání,
spojit život s velkým objevem

C
R: Života půl, velký jmění celý,
F
dal bych za to vidět karavely,
C
pod příděmi, kterak moře pění,
F G C
plují k zemi, co na mapách není.

Zlata fůry a úrodná země
prý v té zemi na nás čekají,
mocná touha žhavě plane ve mě,
nepatřím k těm, kteří váhají.

R:

Blízko Little Big Hornu

Michal Tučný

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

Ref: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu, šedivou prérií,

táhne generál Custer s sedmou kavalerií,

marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,

jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

Ref: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen...

3. Tam blízko Little Big Hornu, se vznáší smrti stín,

padají jezdci z koní, výstřely z karabin,

límcce modrejch kabátů, barví krev červená,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Ref: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen...

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý, po kopcích vítr vál,

tam uprostřed svých vojáků, leží i generál.

Ref: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen...

Gnómí hudba

Bizon

G D7 G
Gnómové prý hudbě nehoví

G7

Říká se, jsou zkrátka takoví,

Neplatí to, ale vždycky

C

a nástroje mechanický

G D7 G

lahodí každému gnómovi.

Hudba, prý je čistě elfí zvyk,

žádný gnóm prý není hudebník.

Spoj piáno s parním strojem

a hned z toho získáš dojem

jaká, že je gnómí hudba šik

Jeden elf se gnómí hudbě smál,

loutně s flétnou patří přece sál,

piáno je dětská hračka,

kdo chce klávesy at' mačká,

k soutěžení gnómy vyzýval.

Marně elf s piánem závodí,

k výdrži se elfi nehodí,

a tak padnul vysílený

a zatím uprostřed scény

gnómí hudba sálu vévodí.

Argo

Bizon

a d
Z jedlí mám tělo, z dubu kыл,
a d
mě k dlouhé cestě připravil,
a E
kdo vydá se na plavbu mou,
E7 a
stane se rázem legendou.
a C
R: Padesát vesel, na stovku paží,
F d
posádka hrdinů uspět se snaží,
G G7
pro jejich snahu o štěstí
C
je moje plavba pověstí.
Od Hellespontu na východ
na samý konec známých vod
tam zlaté rouno hlídá drak
kouzlo ošálí jeho zrak.
Získáme rouno s pomocí
a odplouváme do noci,
však za námi vyplouvá hned
Kolchidských lodí nespočet.
R:
Střetnutí v deltě Dunaje,
v nouzi se na čest nehraje.
Bohyně pomsty přiletí
a vyhlédnou si oběti.
Sám Zeus daroval mi hlas,
promluvila jsem v onen čas:
Ke Kirké musíš dospěti,
jen ona sejme prokletí.
R:
Pak nesena jsem přes hory,
potkávám mořské netvory,
a na závěr všech nesnází
střetnutí s obrem z mosazi.
Ač cesta byla daleká
doma nás štěstí nečeká,
tomu, kdo řídil plavbu mou
nakonec budu záhubou.
R:

Západní vítr

Asonance

F
R: Západní vítr teď hladí mou tvář,
B F B C
zatímco jdeš spát, uléháš na polštář,
F
domů mě provází měsíční zář,
C B F
k ostrovům, k tobě, má lásko.
F C
1. Chci ti vyprávět o krajích, v kterých jsem byl,
F B C
o bohatství a kráse, co jsem objevil,
F C
o nejhezčím ránu, kdy jsem se probudil
F C B
blíž k ostrovům, blíž ke své lásce.
R:
2. I když dost krásných písní ještě v mých uších zní,
co jsem ve světě slyšel na svém putování,
teď však přináší vítr píseň o shledání,
píseň ostrovů, píseň mé lásky.
R:
R:

Cesta na Island

Miki Ryvola

C G
R: Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět islandskej kraj,
D G
mý šedivý vlasy mi za pravdu daj'.

G C D G
1. Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne, svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,
C D G
kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne, je dočista blázen, a ty se mu směj.

2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě, kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě, ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

R:

3. Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho, chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho, esli nám neřekne, kde leží ráj.

4. Pak v prokletým vedru sme lesama táhli, kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli, padaly na zem, to člověk by zdech'.

R:

5. Pak začaly kopce a šutráků fůry, když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry a islandskej d'ábel se z voblaků smál.

6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli, ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý, stádo se přehnal o divokejch krav.

R:

7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli, proč trestáš nás pravicí krutou a
zlou,

tam v islandskejch horách to sténá a kvílí, to ubohejch trempířů přízraky jdou.

8. Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhej, až zvonil jsem samotnej uprostřed skal.

R:

9. Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá, tak skončila cesta, moc dobře to vím,
a islandskej d'ábel už prstem mi kejvá, až zaleze slunce, já vodejdu s ním.

10. Ač není tu žádněj, kdo pro mě by plakal, já jedinou radu chci nakonec dát,
kdyby vás někdo do Islandu lákal, tak voprátku na krk a poslat ho spát.

R:

Doba pro draky

Bizon

C C7maj
Udolán bojem s rytíři,
F C
ve vzduchu křídla zavíří,
C F
a odlétá do hloubi skal,
G C
v jeskyni ukryt dlouho spal
C F
než vyhojí se zranění
G7 C
a než se doba nezmění,
C F
sní jak létal nad oblaky
G7 C
když byla doba pro draky.

Po čase ze sna procitá,
diví se, kde se ocitá,
vždyť v té nejhlubší pustině,
okolo jeho jeskyně
na skalách značky jakési
a lidí dav, snad procesí.
On vylétá nad oblaky
jistě je doba pro draky

Pak přistává na pastvině
k strašlivé dračí hostině,
však lidé se ho neděší
a v rukách kouzlo jakési.
Vylekán blesky foťáků
letí se ukrýt do mraků,
jen krátce pluje nad oblaky
je divná doba pro draky.

Teď letkou stíhačů je štván,
krváčí tělo z četných ran.
Uniknout touží jedinej,
prchá do svojí jeskyně.
Předlouho zase bude spát
a dlouhý sen si nechá zdát.
Jak poleť nad oblaky,
zas přijde doba pro draky.

Já jednu krásnou dívku znal

Asonance

Emi **Ami**
Já jednu krásnou dívku znal a měl jsem ji moc rád
Emi **D** **Hmi**
svoji lásku jsem jí vyznával a chtěl jsem si ji brát
C D **Emi**
ó ó ó já chtěl si ji brát

O ruku jsem ji požádal, když stála u dveří
jenže dívka na to odpoví, že prý mi nevěří
ó ó ó že prý mi nevěří

Pak řekla, že mám odejít a nevracet se k ní
každý námořník je nevěrný a nic ho nezmění
ó ó ó nic prý ho nezmění

Tak jsem strávil měsíc na mořích, což stálo ji dost sil
ve svých dopisech mě prosila, abych jí odpustil
ó ó ó abych jí odpustil

Ale já jí jenom odepsal, že už nemá naději
a že námořník se nevrací tam, kde ho nechtějí
ó ó ó tam, kde ho nechtějí

Tak jen pojd'te mladí chlapci blíž, chci výstrahu vám dát
možná lepší je plout po mořích, než dívky namlouvat
ó ó ó než si dívky namlouvat

Dívčí krása rychle pomíjí a kvítí uvadá
jako každé listí na podzim ze stromů opadá
ó ó ó ze stromů opadá

Já jednu krásnou dívku znal a měl jsem ji moc rád
svoji lásku jsem jí vyznával a chtěl jsem si ji brát
ó ó ó já chtěl si ji brát

Žirafák

Vladimir Vysockij/Jaromír Nohavica

Ami **E7**
1. V Africe, tam teče Nil, tam je zvířat plno,
Ami
tam se jednou provalil průšvih jako Brno,
A7 **Dmi**
slon to byl, kdo hloupě řek': "Svět je před potopou,
Ami **E7** **Ami**
žirafák má románek, s kým? No s antilopou!"
Ami
R: A hnedle šum a hněv a zlost, jen papoušek řek': "Tak už dost,
E7 **Ami**
tenhle žirafák je král, krk dlouhý má, on vidí dál."

2. Bude zetěm antilop, on, a kdeže zetěm,
i když se mu tvrdilo, že rovnost vládne světem,
antilopám zdá se být povýšený velmi,
tak ti dva šli radši žít kam? No mezi šelmy.
R:

3. Křičeli: "Je rohatá!", žirafák prásk' fousy
a řek': "Dnes už všechna zvířata rovnoprávná jsou si,
když ji však mé okolí nebude mít rádo,
říkejte si cokoli, já opouštím stádo!"
R:

4. V Africe, tam teče Nil, ale teď i slzy,
táta žirafák se zpil, matku život mrzí,
neplatí už zákony, a to v žádném směru,
když ten fešák bizoní vzal si jejich dceru.
R: Žirafák to proflák', mýlil se, jó, tak jak tak,
ale nejvíc ten, kdo řval: "Krk dlouhý má, čímž vidí dál!"

Louisiana

Hop Trop

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,

teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi D Emi

podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahni na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

R:

3. Až budu někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

R:

Podzimní zpráva

Smolaři

D

Nedej se opít vzduchem léta,

e

když s větrem vůně roznáší,

A

obláček oblak k slunci vzlétá,

(G) D(D)

ráno nám listí přináší.

Tu zprávu lesům, vodám, stráním,

že mají létu sbohem dát,

všem dobrým lidem aspoň zdáním

nechat si jen o létu zdát.

Já malíř podzim jsem tu zpátky,

v korunách stromů plátno mám,

já musím spěchat čas mám krátký

než zima řekne: "Jsem tu pán."

"Jsem tu pán", řekne zima bílá,

konec je s malováním tvým

z tvých barev jenom špína zbyla,

tvé plátno sněhem rozpíjím.

(každý verš se opakuje)

Cizinec

Greenhorns

Ami Dmi Ami
1. Na kraji pouště sluncem spálený

Dmi Ami E Ami
stojí naše malý město dřevěný,
Dmi Ami
jednoho dne, právě čas oběda byl,
Dmi Ami E Ami
se na kraji města jezdec objevil.

Ami Dmi Ami
2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
Dmi Ami E Ami
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
Dmi Ami

místo cigarety měl v ústech růži,
Dmi Ami E Ami
na stehnech pouzdra z chřestýšich kůží.

F G
R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
F C
na každém nároží zatykač vlál,
Dmi Ami
na něm cifra, za kterou by sis žil,
Dmi E Ami
a přece nikdo z nás nevystřelil.

3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

R:

5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Karavana mraků

K. Kryl

D D hmi hmi
Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G A D A7
pod sluncem sedlo kožený.
D D hmi hmi
Pod sedlem kůň pod koněm moje boty rozbitý
G A D
a starý ruce zedřený.

D7 G A hmi
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
hmi G A hmi
schovat svou pleš pod stetson dřavý.
hmi emi A7 hmi emi
/: Jen kousek jít, jen chvíli do soumraku,
hmi F hmi A7
až tam kde svítí město, město bělavý :-/ jé.

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví.
Šerif i soudce gangsteři, oba řádně zvolený,
a lidí strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů, s pistolema skotačí,
a zákon džungle panuje.
Provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí,
a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je rád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí.
/: Může tě hřát, že nejseš na voprátce,
nebo že neležíš, pár inčů pod zemí. :/

4. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý
pod sluncem sedlo kožený.
Pod sedlem kůň pod koněm moje boty rozbitý
a starý ruce zedřený.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví.
/: Orat a sít od rána do soumraku,
a nechat zapomenout, srdce bolavý. :/